Wybór piosnek polskich

UTWORU

STANISŁAWA MONIUSZKI.
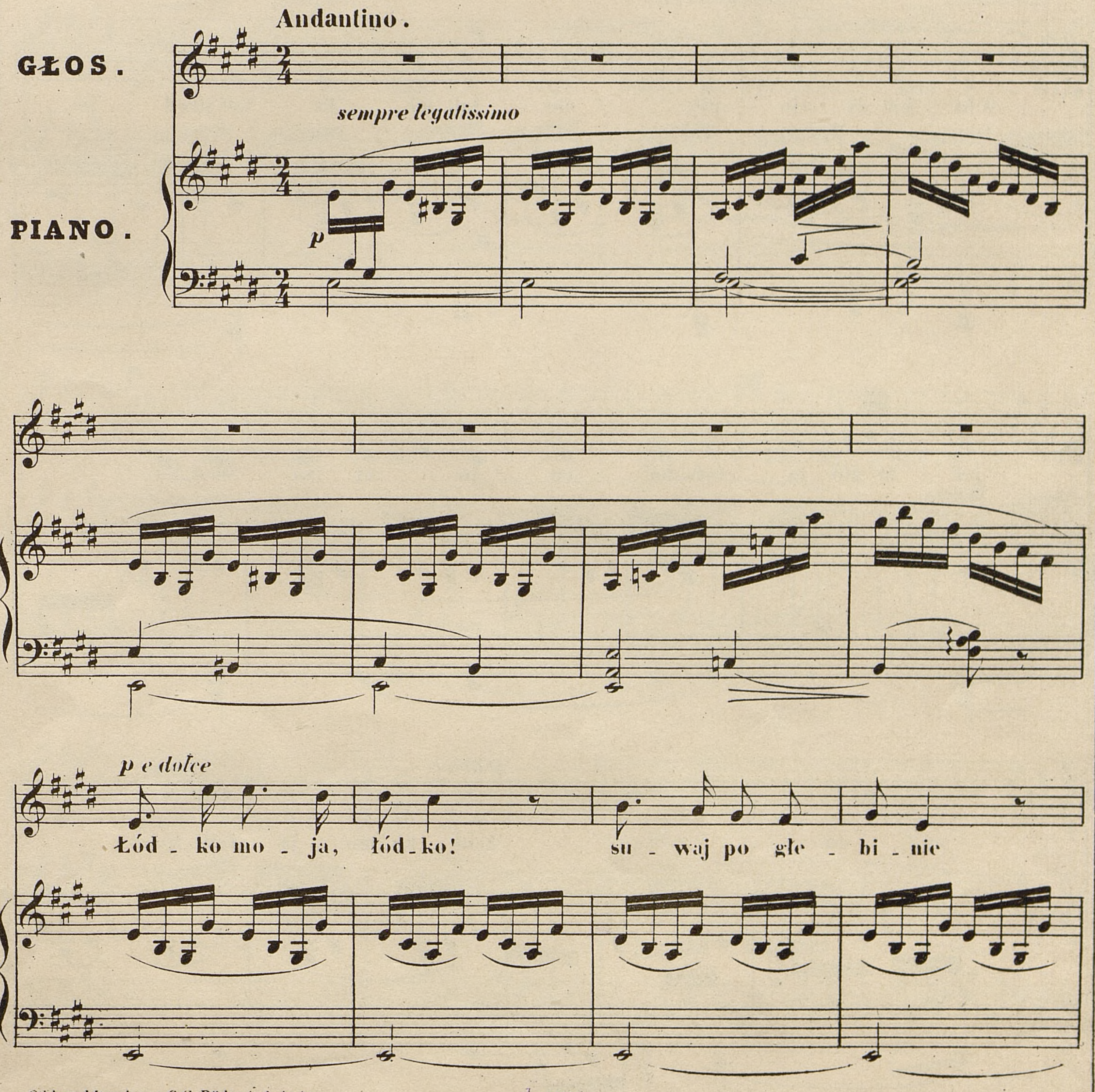
WARSZAWA.
NAKŁAD I WŁASNOŚĆ GEBETHNERA I WOLFFA.

POSPIESZNA LIT. i SZTYCH NUT J. MĘKARSKIEGO, N°17 ALEKSANDRJA w WARSZAWIE
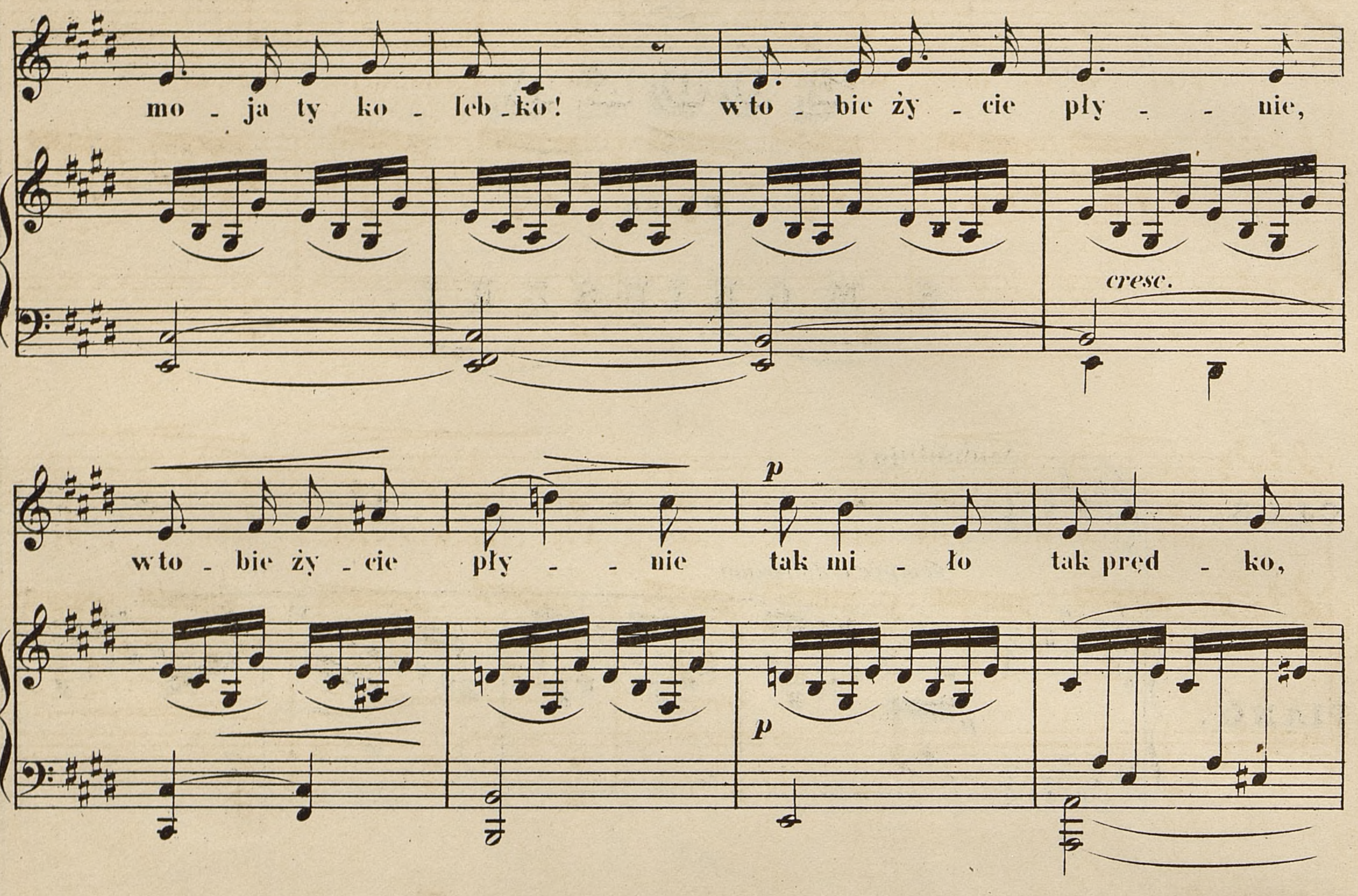
ŁÓDKA

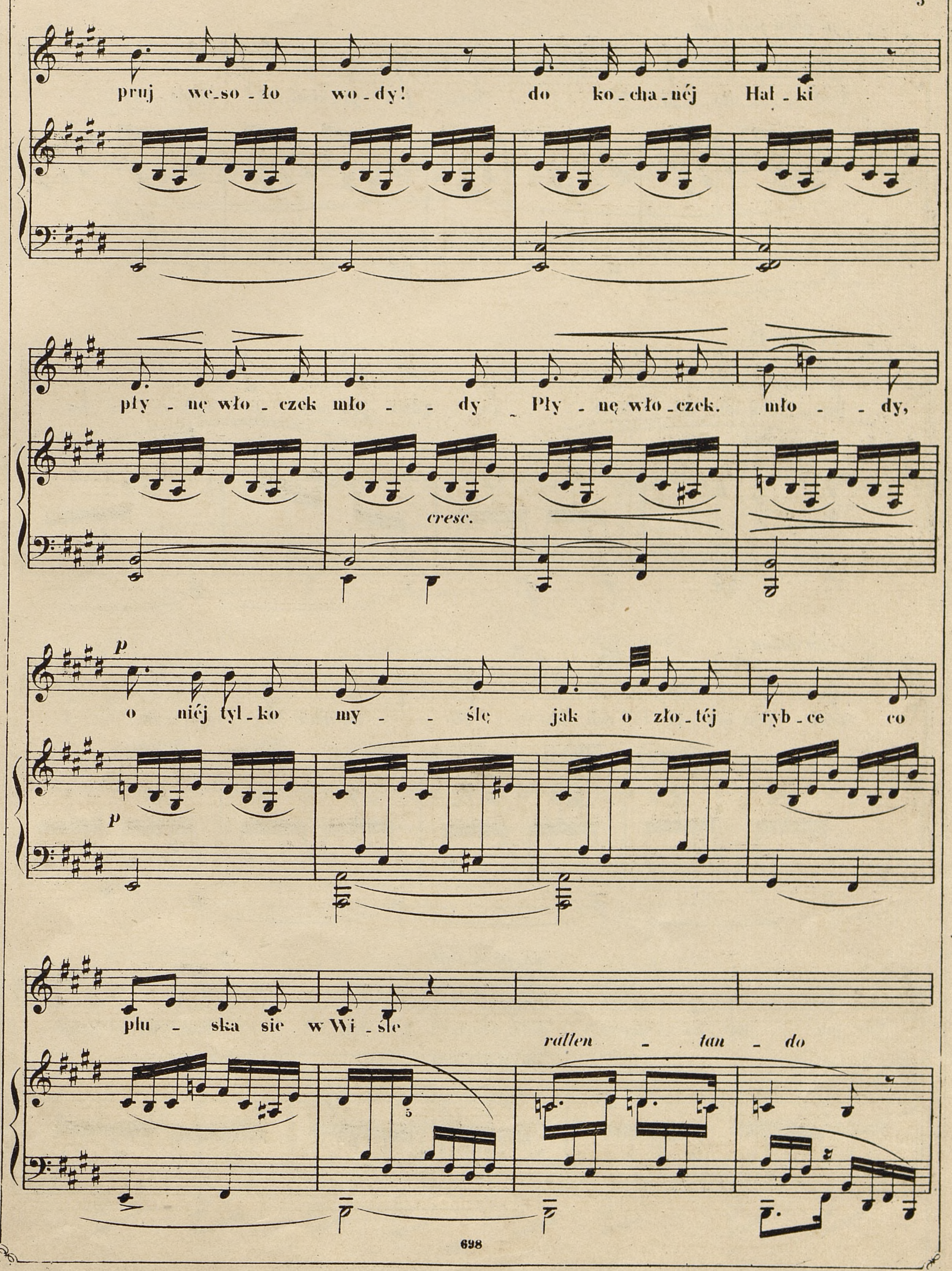
Pieśń

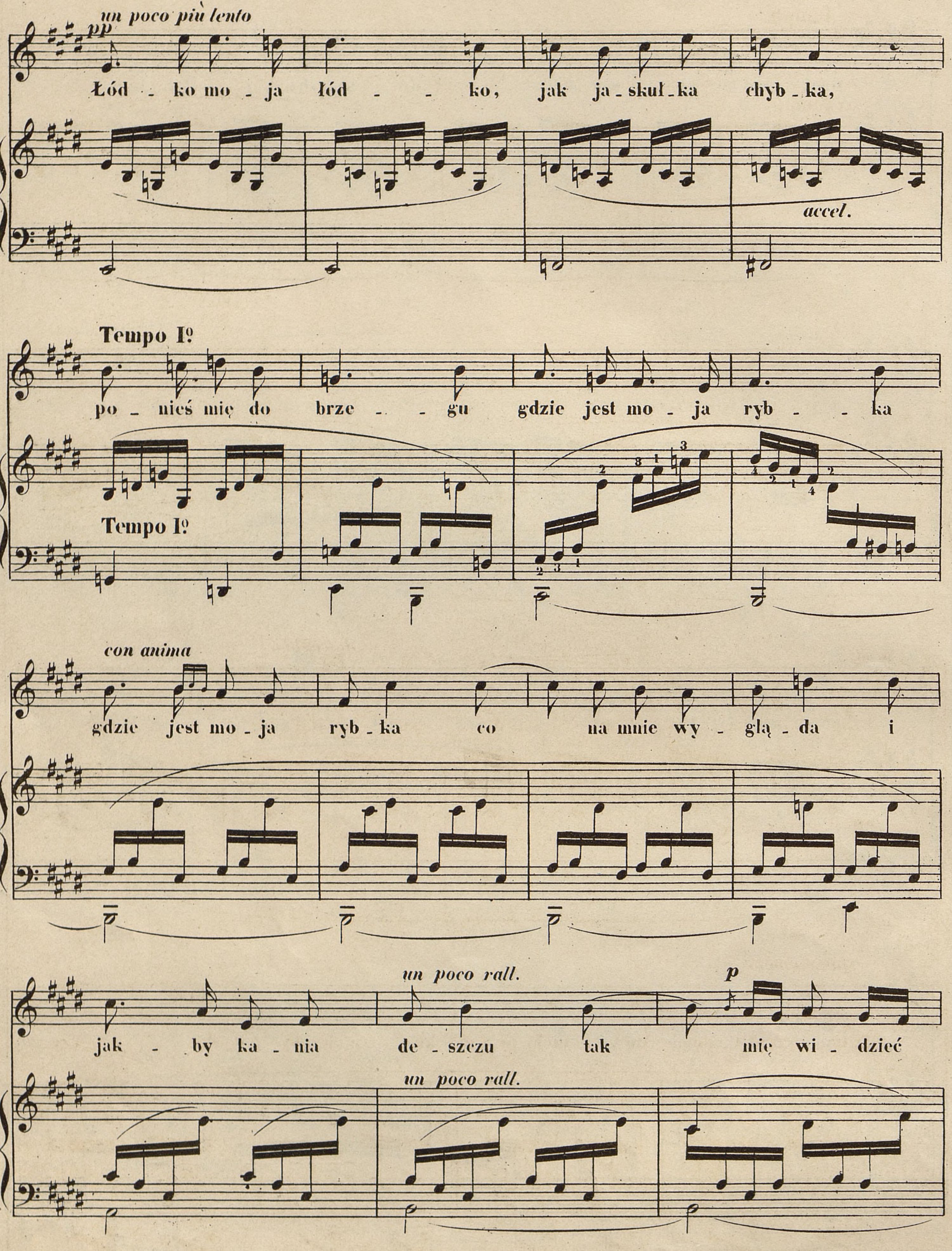
S. MONIUSZKI.

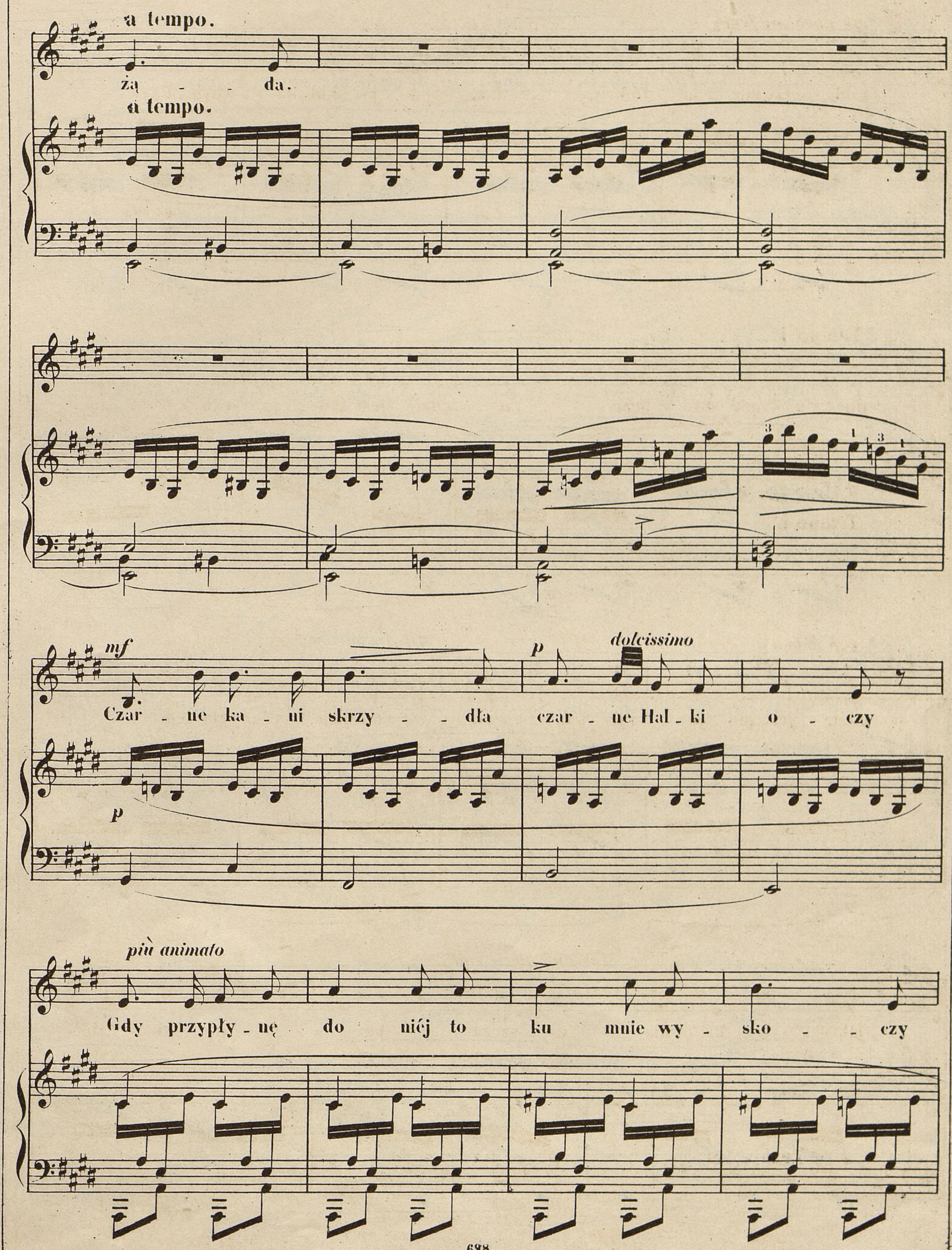

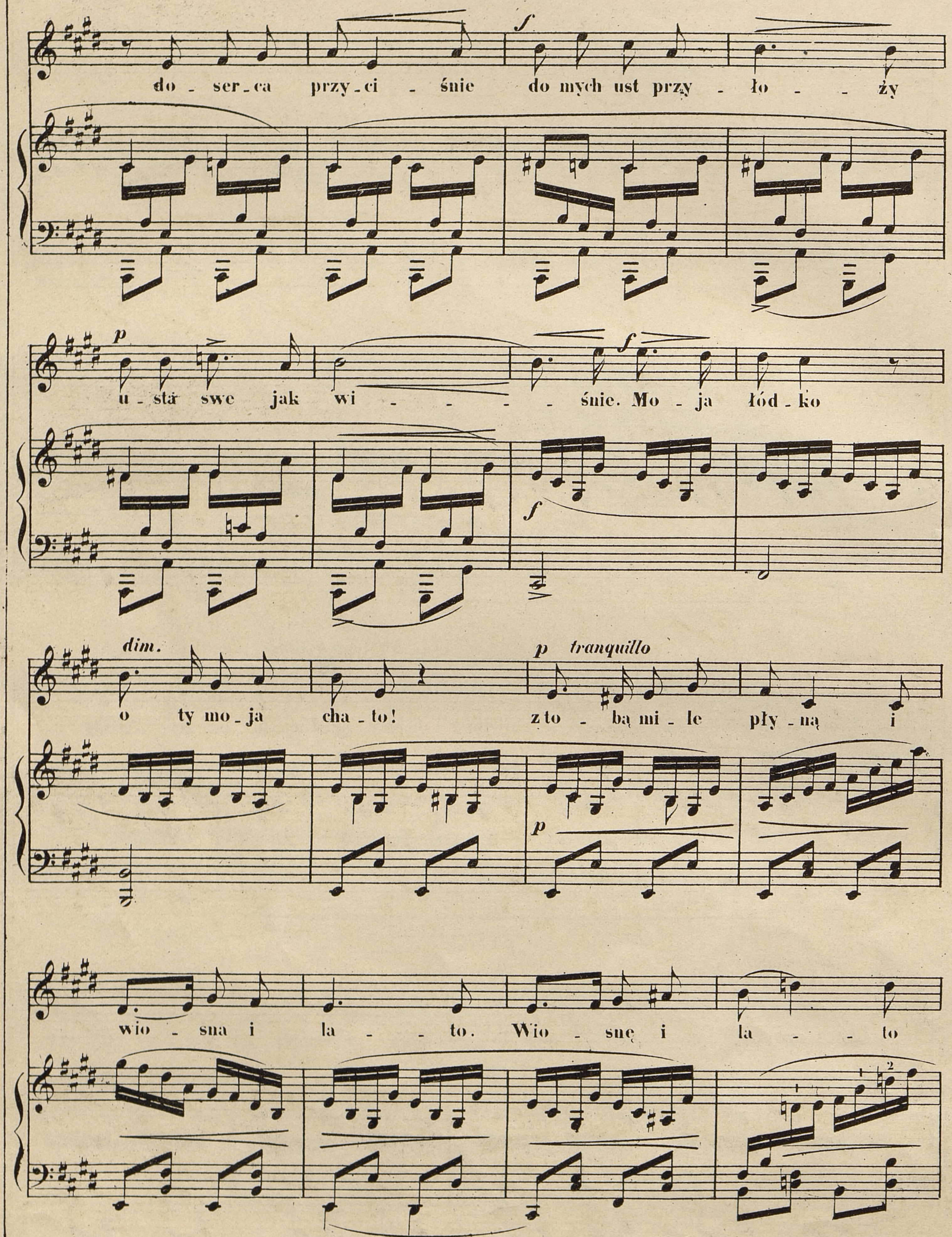
Stich und Druck von C. G. Röder in Leipzig. 698

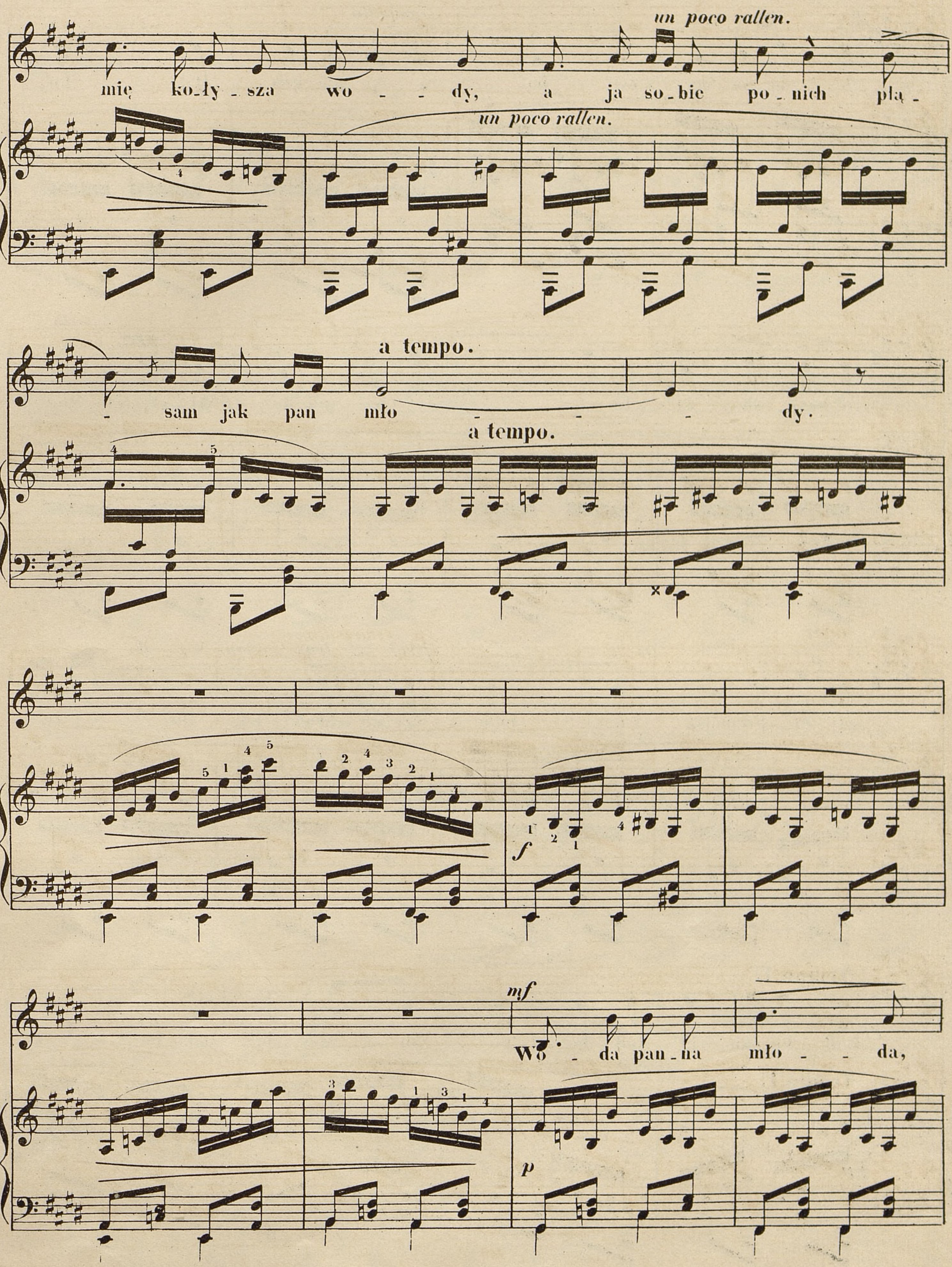

mo - ja ty ko - łeb - ko! w to - bie ży - cie pły - - nie,
cresc.
w to - bie ży - cie pły - - nie tak mi - ło tak pręd - ko,
p
p
jak ta zło - ta ryb - ka co go - - ni za węd - ka.
5
p dolce
Łód - ko mo - ja łód - ko
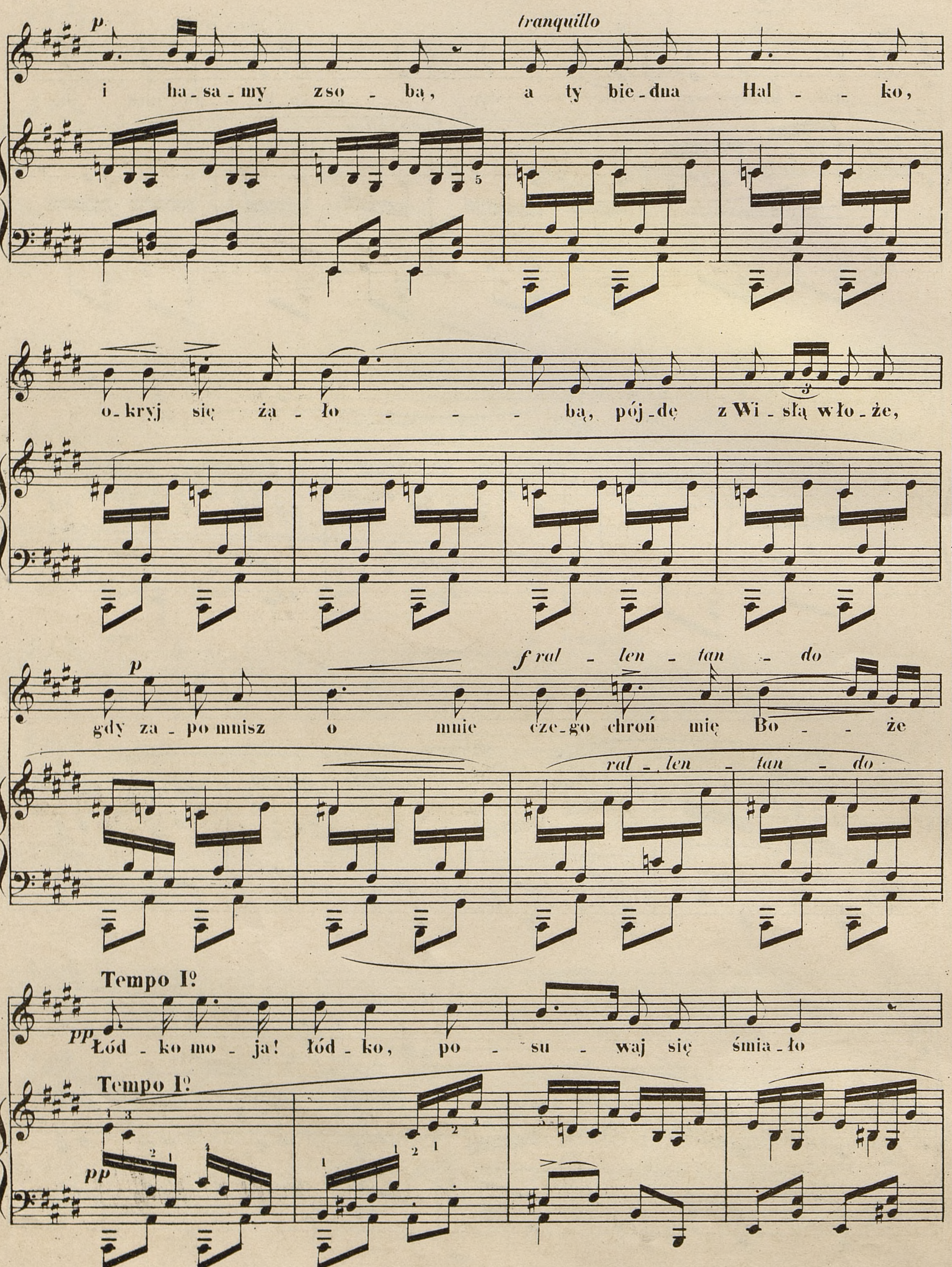

pruj we_so_ło wo_dy! do ko_cha_néj Hał_ki
pły_nę wło_czek mło_dy Pły_nę wło_czek. mło_dy,
cresc.
p
o niéj tyl_ko my_ślę jak o zło_téj ryb_ce co
p
plu_ska się w Wi_śle
rallen_tan_do
698

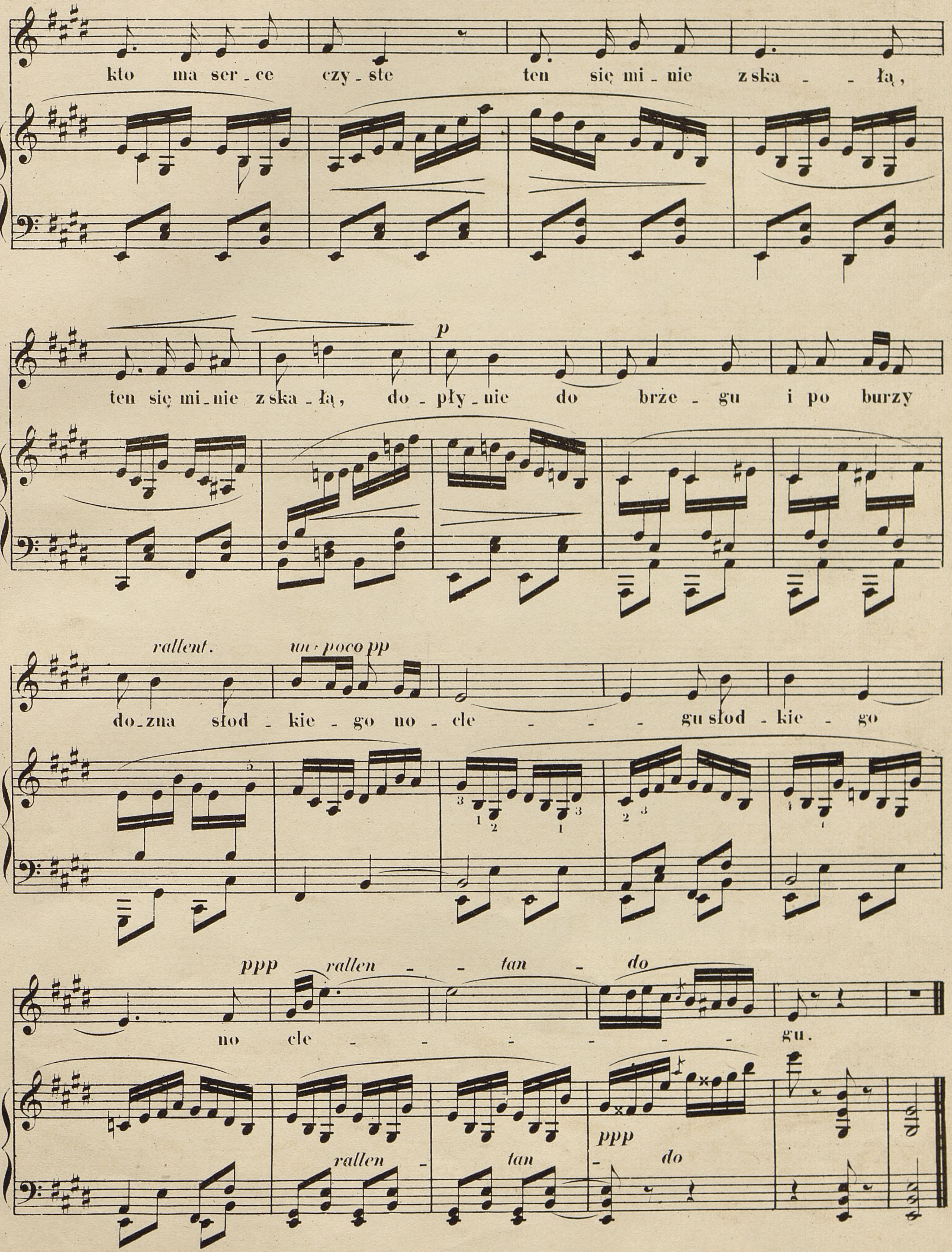

un poco più lento
pp
Łód - ko mo - ja łód - - ko, jak ja - skuł - ka chyb - ka,
accel.
Tempo I°
po - nieś mię do brze - - gu gdzie jest mo - ja ryb - - ka
Tempo I°
con anima
gdzie jest mo - ja ryb - ka co na mnie wy - glą - da i
un poco rall.
p
jak - by ka - nia de - szczu tak mię wi - dzieć
un poco rall.

a tempo.
zą - da.
a tempo.
mf
p
dolcissimo
Czar - ne ka - ni skrzy - - dła czar - ne Hal - ki o - czy
p
più animato
Gdy przypły - nę do niéj to ku mnie wy - sko - - czy

do - ser - ca przy - ci - śnie do mych ust przy - ło - - ży
u - sta swe jak wi - - - - - śnie. Mo - ja łód - ko
dim.
o ty mo - ja cha - to!
p tranquillo
z to - bą mi - le pły - ną i
wio - sna i la - - to. Wio - snę i la - - - to

un poco rallen.
mię ko-ły-sza wo - dy, a ja so-bie po-nich pły-
un poco rallen.
a tempo.
- sam jak pan mło - - dy.
a tempo.
f
mf
Wo - da pan-na mło - da,
p

p
tranquillo
i ha_sa_my zso_bą, a ty bie_dna Hal_ _ko,
5
o_kryj się ża_ło_ _ _ _bą, pój_dę z Wi_słą wło_że,
p
f ral_len_tan_do
gdy za_po mnisz o mnie cze_go chroń mię Bo_ _że
ral_len_tan_do
Tempo I?
pp Łód_ko mo_ja! łód_ko, po_su_waj się śmia_ło
Tempo I?
pp

kto ma ser_ce czy_ste ten się mi_nie zska_ _łą,
ten się mi_nie zska_łą, do_pły_nie do brże_gu i po burzy
rallent. un poco pp
do_zna słod_kie_go no_cle_ _ _ _ gu słod_kie_go
ppp rallen_ _tan_do
no cle_ _ _ _ _ _ gu.
rallen_ tan_ do
ppp